

A lit candle in a blue holder, a quill pen, and a string of prayer beads on a parchment scroll.

Ἀπολυτίκιον

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον,
ἐργασαμένη φερώνουμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πί-
στιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐ Γουριώτη

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

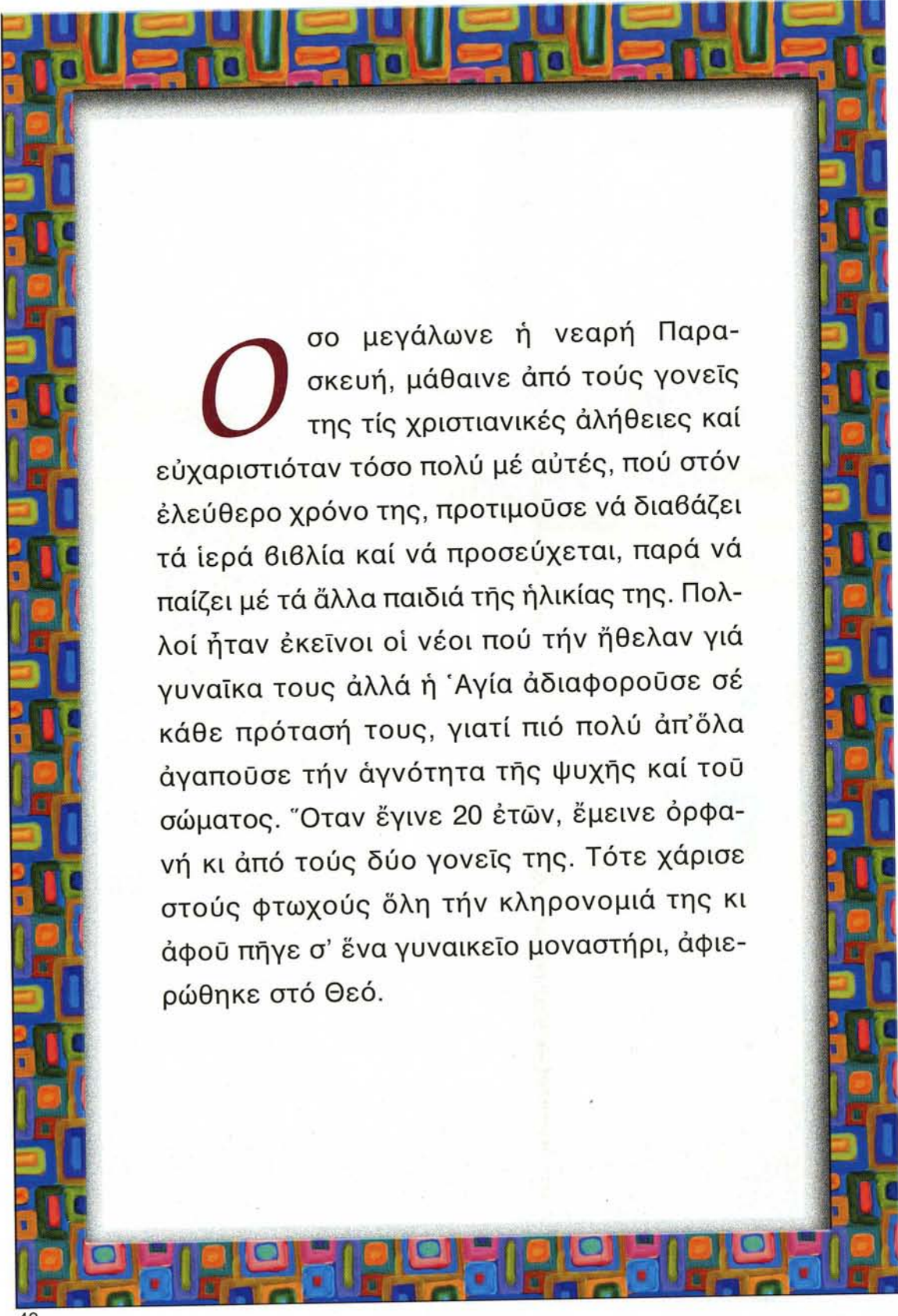

Ε. Γαλανός

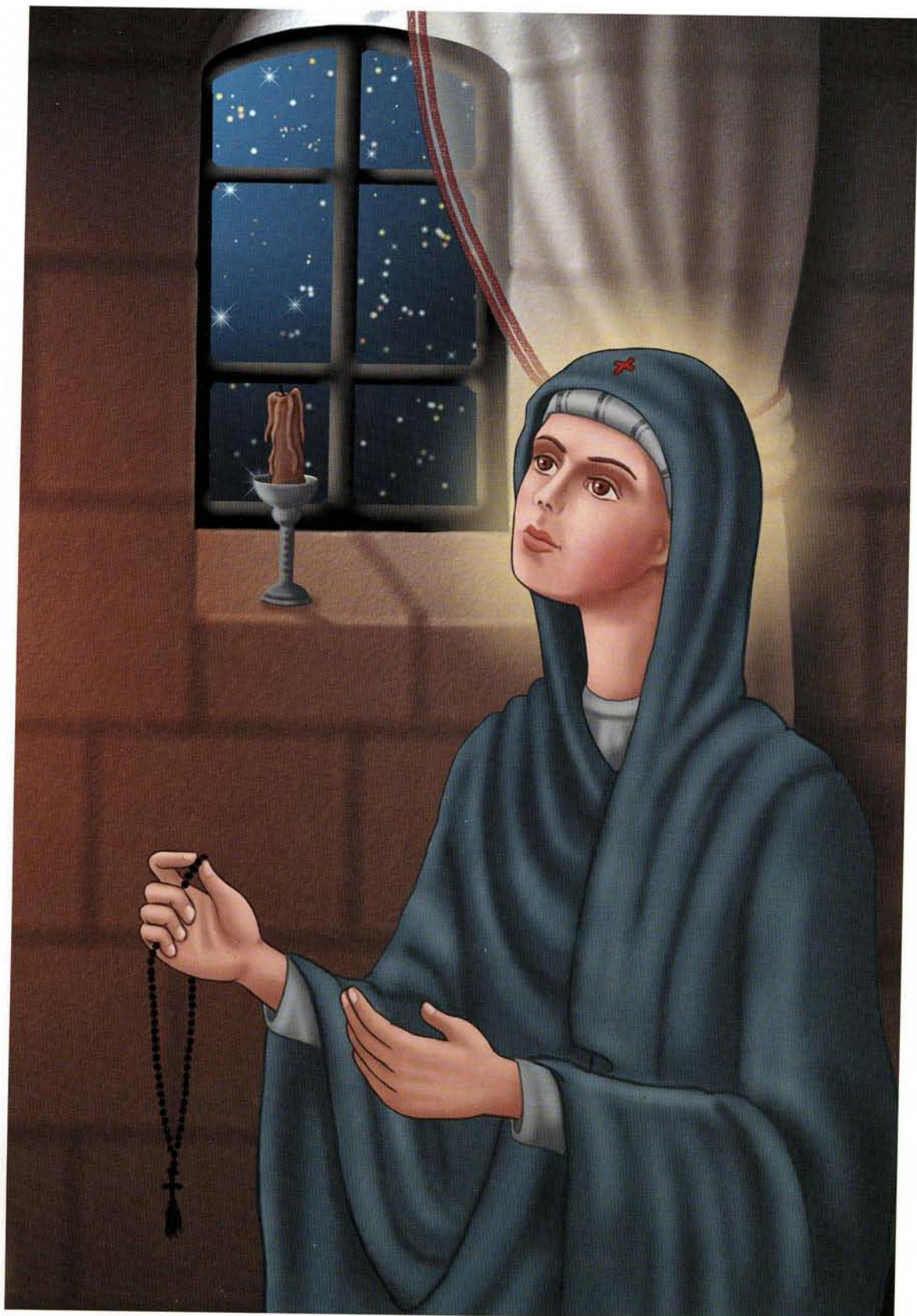
Ἡ Ἁγία παρθενομάρτυς Παρασκευή

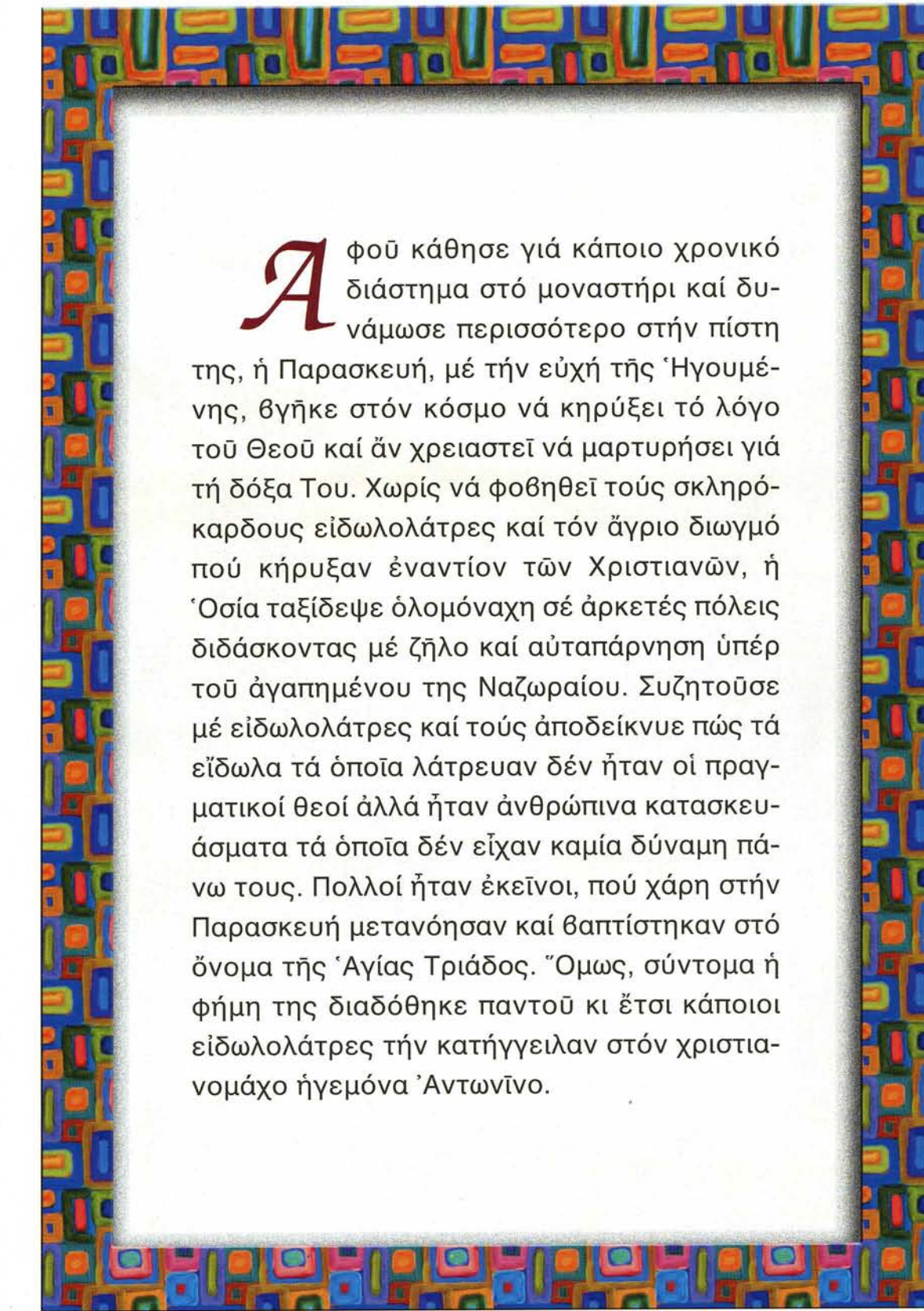
Τὸν καιρό πού αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης ἦταν ὁ Ἀδριανός (117-138 μ.Χ.), ζοῦσε ἓνα ἀγαπημένο ἀνδρόγυνο, ὁ Ἀγάθων καί ἡ Πολιτεία. Αὐτοί ἦταν πλούσιοι ἐλληνικῆς καταγωγῆς, καί εὐσεβεῖς Χριστιανοί μά εἶχαν καί μιά βαθιά στενοχώρια· δέν μποροῦσαν νά ἀποκτήσουν παιδί. Γι'αὐτό κατέφυγαν μέ πίστη στό Θεό καί ἔλπιζαν μόνο στό θαῦμα. Πράγματι, ἡ προσευχή τους εἰσακούστηκε καί σύντομα ἡ Πολιτεία γέννησε μιά κορούλα. Μάλιστα, ἐπειδῆ γεννήθηκε μέρα Παρασκευή, οἱ γονεῖς τῆς ἀποφάσισαν νά τῆς δώσουν αὐτό τό ὄνομα γιά νά μή λησμονήσουν ποτέ τή μέρα πού ὁ Θεός τοῦς χάρισε ἐκεῖνο τό δῶρο.

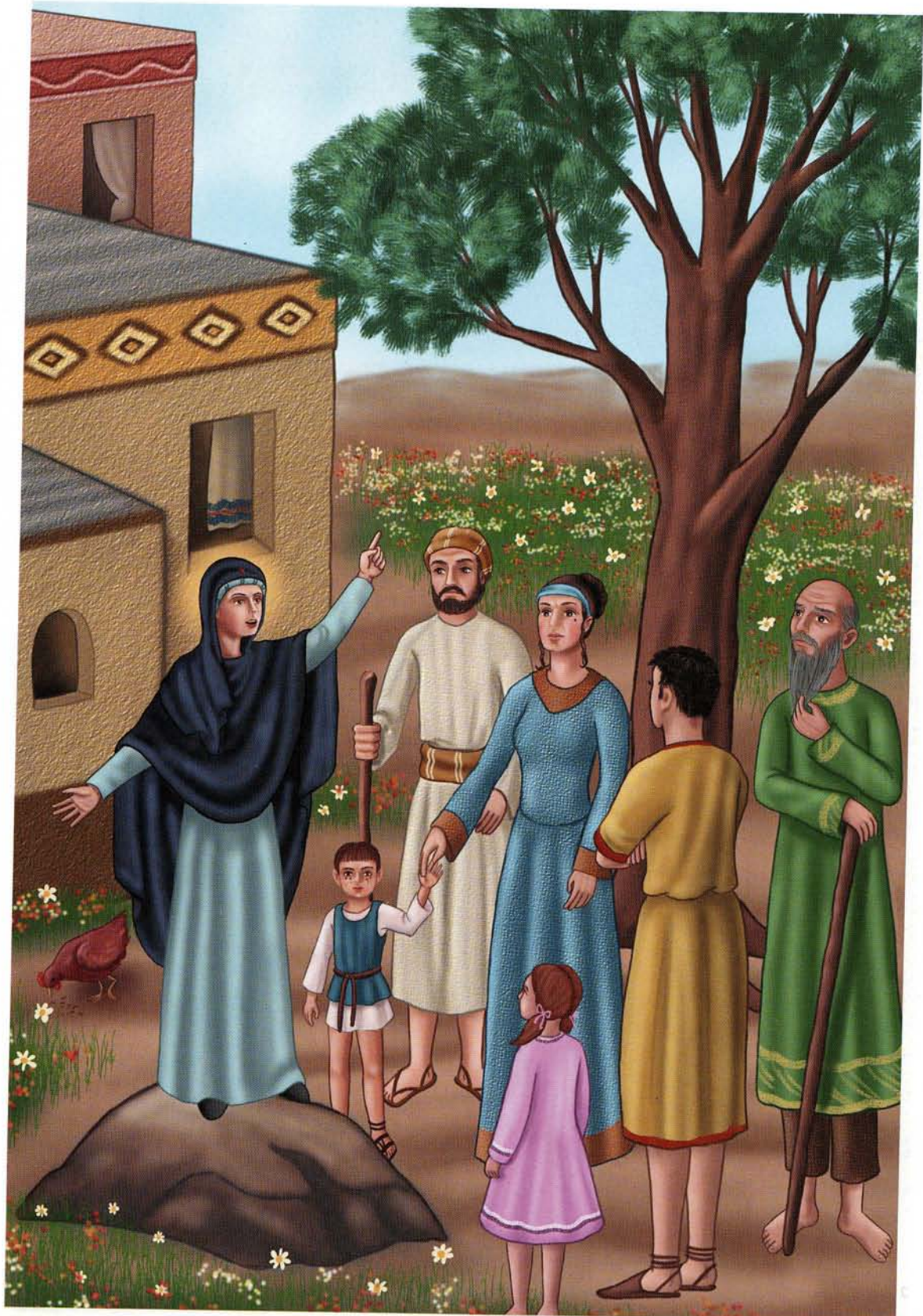

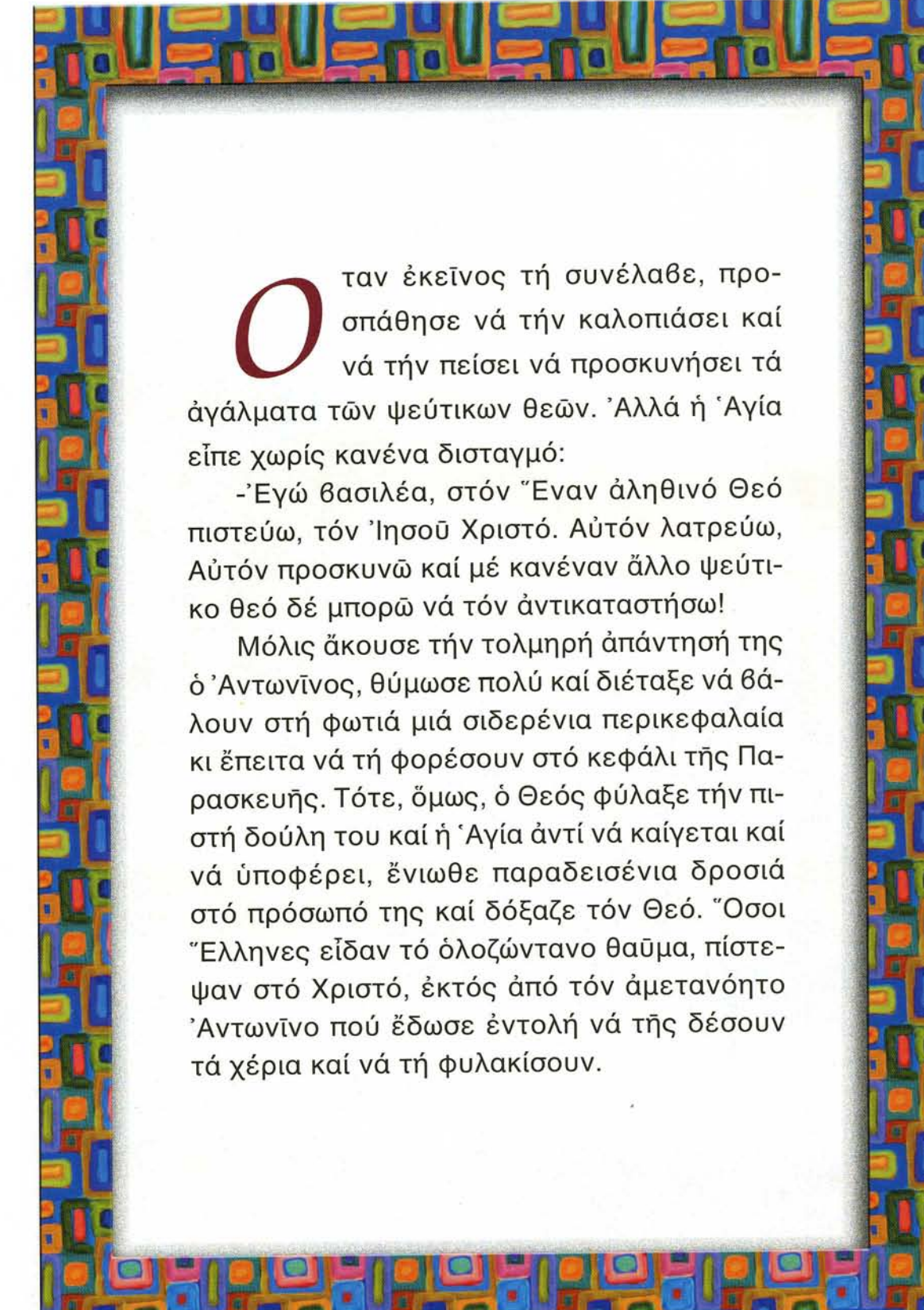
Οσο μεγάλωνε ή νεαρή Παρασκευή, μάθαινε από τούς γονεῖς της τίς χριστιανικές ἀλήθειες καί εὐχαριστιόταν τόσο πολύ μέ αὐτές, πού στόν ἐλεύθερο χρόνο της, προτιμοῦσε νά διαβάζει τά ἱερά βιβλία καί νά προσεύχεται, παρά νά παίξει μέ τά ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας της. Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι οἱ νέοι πού τήν ἤθελαν γιά γυναῖκα τους ἀλλά ἡ Ἁγία ἀδιαφοροῦσε σέ κάθε πρότασή τους, γιατί πιό πολύ ἀπ' ὅλα ἀγαποῦσε τήν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ὅταν ἔγινε 20 ἐτῶν, ἔμεινε ὀρφανή κι ἀπό τούς δύο γονεῖς της. Τότε χάρισε στούς φτωχοῦς ὅλη τήν κληρονομιά της κι ἀφοῦ πῆγε σ' ἓνα γυναικεῖο μοναστήρι, ἀφιερώθηκε στό Θεό.

Αφοῦ κάθησε γιά κάποιο χρονικό διάστημα στό μοναστήρι καί δυνάμωσε περισσότερο στήν πίστη της, ἡ Παρασκευή, μέ τήν εὐχή τῆς Ἑγουμένης, βγῆκε στόν κόσμο νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί ἄν χρειαστεῖ νά μαρτυρήσει γιά τή δόξα Του. Χωρίς νά φοβηθεῖ τούς σκληρόκαρδους εἰδωλολάτρες καί τόν ἄγριο διωγμὸ πού κήρυξαν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, ἡ Ὅσια ταξίδεψε ὀλομόναχη σέ ἀρκετές πόλεις διδάσκοντας μέ ζῆλο καί αὐταπάρνηση ὑπέρ τοῦ ἀγαπημένου της Ναζωραίου. Συζητοῦσε μέ εἰδωλολάτρες καί τούς ἀποδείκνυε πῶς τά εἰδωλα τά ὁποῖα λάτρευαν δέν ἦταν οἱ πραγματικοί θεοί ἀλλά ἦταν ἀνθρώπινα κατασκευάσματα τά ὁποῖα δέν εἶχαν καμία δύναμη πάνω τους. Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι, πού χάρη στήν Παρασκευή μετανόησαν καί βαπτίστηκαν στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὅμως, σύντομα ἡ φήμη της διαδόθηκε παντοῦ κι ἔτσι κάποιοι εἰδωλολάτρες τήν κατήγγειλαν στόν χριστιανομάχο ἡγεμόνα Ἄντωνῖνο.

Οταν εκείνος τή συνέλαβε, προσπάθησε νά τήν καλοπιάσει καί νά τήν πείσει νά προσκυνήσει τά αγάλματα τῶν ψεύτικων θεῶν. Ἄλλά ἡ Ἁγία εἶπε χωρίς κανένα δισταγμό:

-Ἐγώ βασιλέα, στόν Ἕναν ἀληθινό Θεό πιστεύω, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτόν λατρεύω, Αὐτόν προσκυνῶ καί μέ κανέναν ἄλλο ψεύτικο θεό δέ μπορῶ νά τόν ἀντικαταστήσω!

Μόλις ἄκουσε τήν τολμηρή ἀπάντησή της ὁ Ἄντωνῖνος, θύμωσε πολύ καί διέταξε νά βάλουν στή φωτιά μιά σιδερένια περικεφαλαία κι ἔπειτα νά τή φορέσουν στό κεφάλι τῆς Παρασκευῆς. Τότε, ὅμως, ὁ Θεός φύλαξε τήν πίστή δούλη του καί ἡ Ἁγία ἀντί νά καίγεται καί νά ὑποφέρει, ἔνιωθε παραδεισένια δροσιά στό πρόσωπό της καί δόξαζε τόν Θεό. Ὅσοι Ἕλληνες εἶδαν τό ὀλοζώντανο θαῦμα, πίστεψαν στό Χριστό, ἐκτός ἀπό τόν ἀμετανόητο Ἄντωνῖνο πού ἔδωσε ἐντολή νά τῆς δέσουν τά χέρια καί νά τή φυλακίσουν.

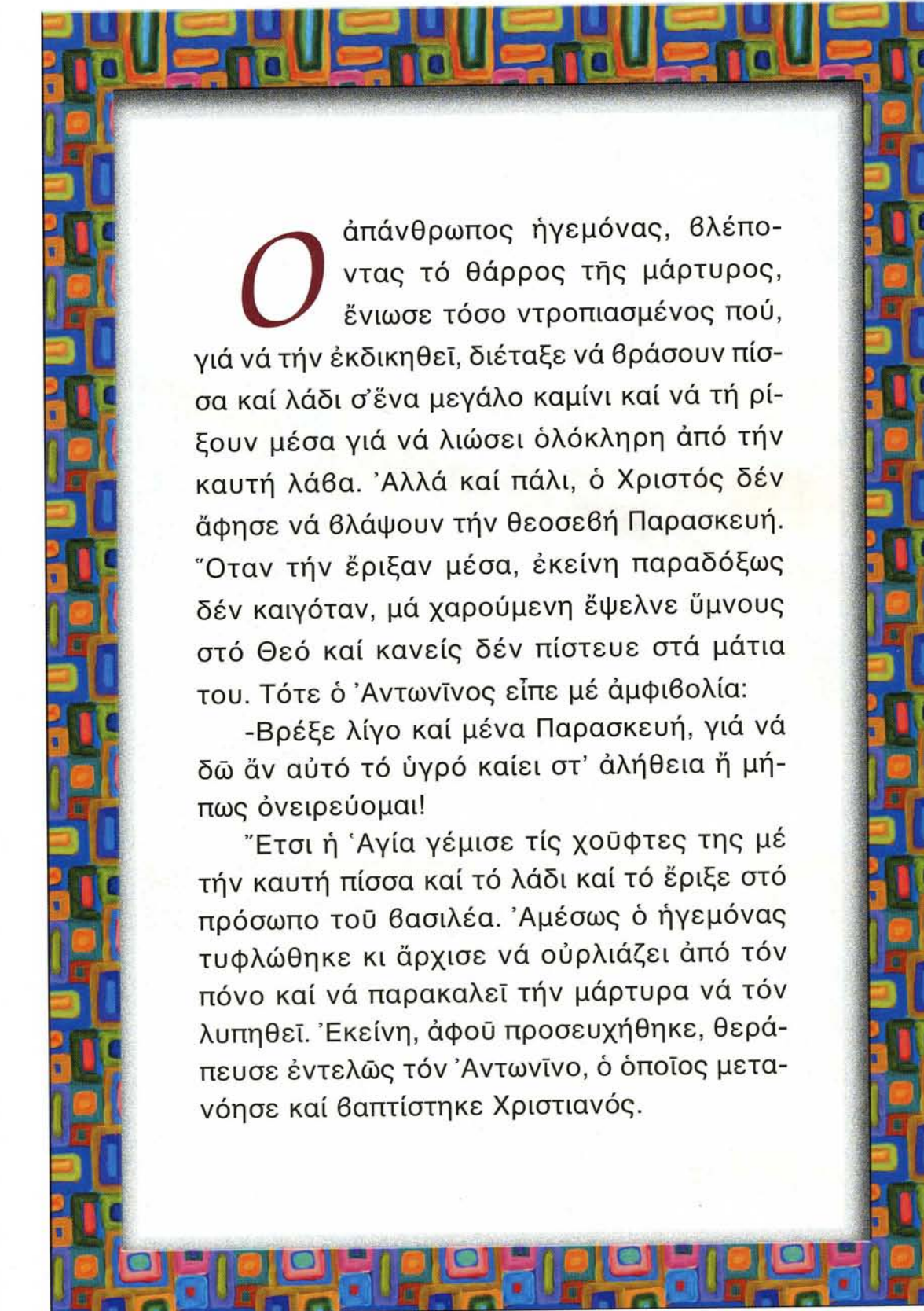

Μέσα στο σκοτεινό κελί τῆς φυλακῆς, ἡ Ὁσία γονάτισε κι ἔκανε θερμὴ προσευχὴ γιὰ νὰ πάρει κουράγιο. Ἐκείνη τὴ στιγμή, παρουσιάστηκε μπροστὰ τῆς ἓνας λαμπροφορεμένος Ἄγγελος Κυρίου κι ἀφοῦ τῆς ἔδωσε θάρρος, τῆς ἔλυσε τὰ χέρια ἀπὸ τὰ δεσμά. Μόλις ξημέρωσε, οἱ φρουροὶ κίνησαν νὰ φέρουν τὴ μάρτυρα στοῦ βασιλιᾶ ἀλλὰ ὅταν τὴν εἶδαν λυμένη ἀποροῦσαν κι ἔλεγαν:

-Ἐμεῖς δὲ δέσαμε τὰ χέρια αὐτῆς τῆς Χριστιανῆς; Πῶς λοιπὸν βρέθηκε λυμένη; Μήπως ἀμελήσαμε νὰ τὴ δέσουμε;

Τότε τὴν ὀδήγησαν στὸν Ἄντωνινο κι ἐκεῖνος τὴ διέταξε νὰ προσκυνήσει τὰ εἰδωλα, ἀλλὰ ἐκείνη ἀρνήθηκε νὰ ὑπακούσει στοῦ πρόσταγμα. Γι'αὐτό ὁ ἡγεμόνας ἔδωσε ἐντολή καὶ τὴν κρέμασαν σὲ ἓνα δοκάρι ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς. Ἐπειτα οἱ σκληρόψυχοι δῆμιοι πῆραν δαδιά κι ἔκαιγαν τὸ παρθενικὸ κορμὶ τῆς, ἐνῶ ἡ Ἁγία Παρασκευὴ παρ' ὅλους τοὺς φρικτοὺς πόνους, ὑπέμενε τὰ βασανιστήρια εὐχαριστώντας τὸ Θεὸ πού ὑπέφερε γιὰ χάρη Του.

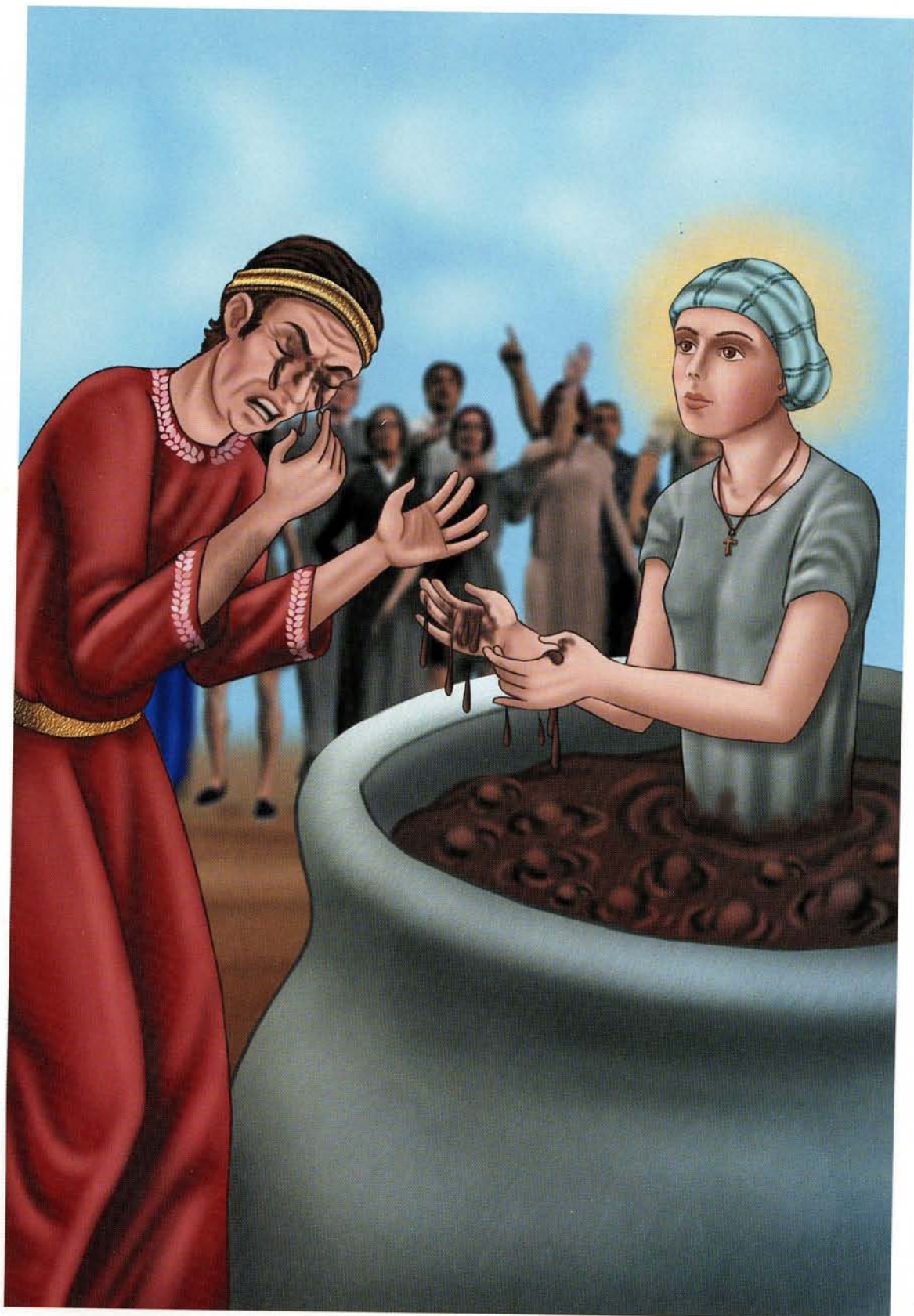

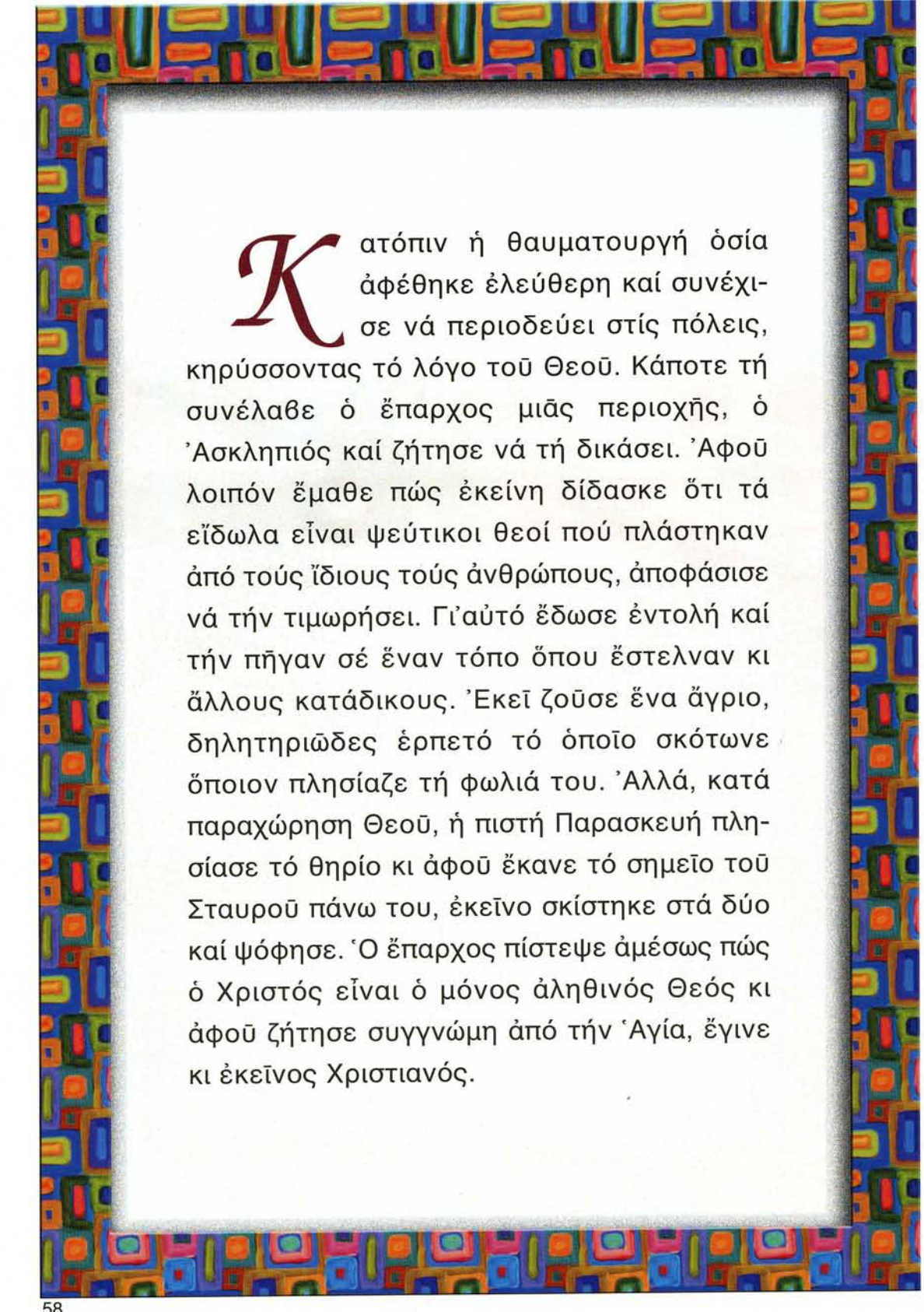

Ο άπάνθρωπος ήγεμόνας, βλέποντας τό θάρρος τής μάρτυρος, ένιωσε τόσο ντροπιασμένος πού, γιά νά τήν έκδικηθεϊ, διέταξε νά βράσουν πίσσα καί λάδι σ'ένα μεγάλο καμίνι καί νά τή ρίξουν μέσα γιά νά λιώσει όλόκληρη από τήν καυτή λάβα. Άλλά καί πάλι, ό Χριστός δέν άφησε νά βλάψουν τήν θεοσεβή Παρασκευή. "Όταν τήν έριξαν μέσα, εκείνη παραδόξως δέν καιγόταν, μά χαρούμενη έψελνε ύμνους στό Θεό καί κανείς δέν πίστευε στά μάτια του. Τότε ό Άντωνίνος είπε μέ άμβιβολία:

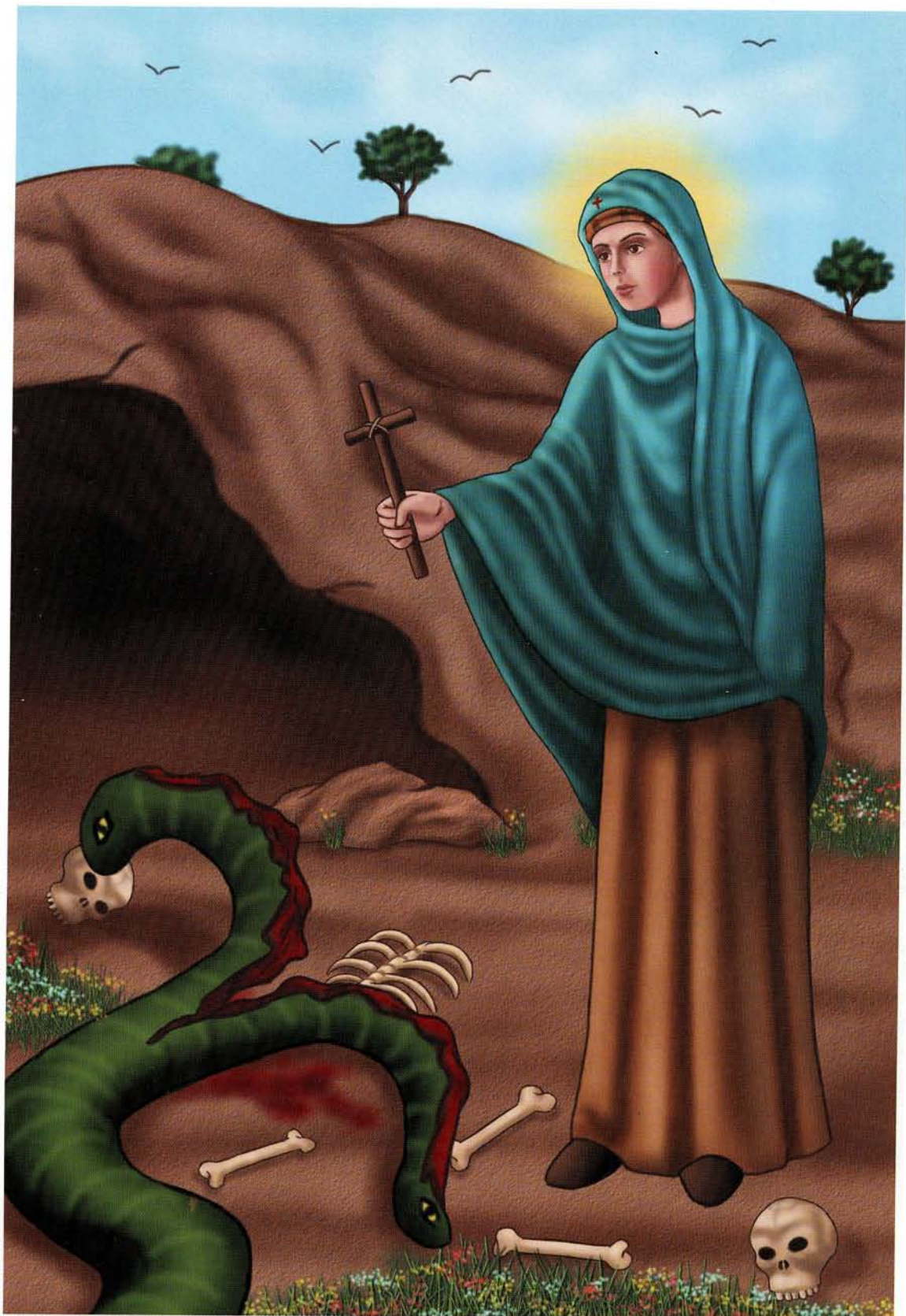
-Βρέξε λίγο καί μένα Παρασκευή, γιά νά δώ άν αυτό τό ύγρό καίει στ' αλήθεια ή μήπως όνειρεύομαι!

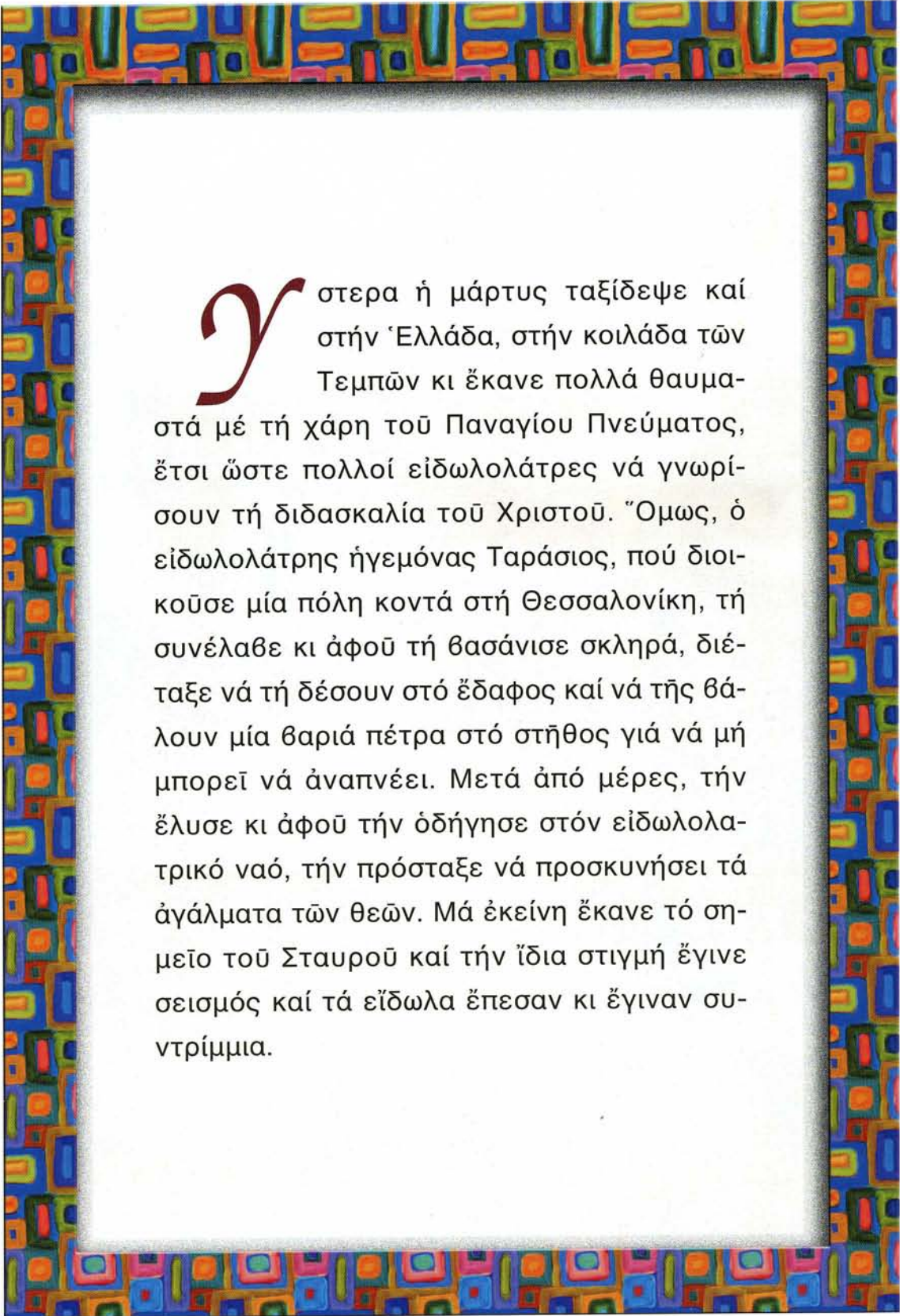
"Έτσι ή Άγία γέμισε τίς χουφτες της μέ τήν καυτή πίσσα καί τό λάδι καί τό έριξε στό πρόσωπο του βασιλέα. Άμέσως ό ήγεμόνας τυφλώθηκε κι άρχισε νά ουρλιάζει από τόν πόνο καί νά παρακαλεϊ τήν μάρτυρα νά τόν λυπηθεϊ. Έκείνη, άφοϋ προσευχήθηκε, θεράπευσε έντελώς τόν Άντωνίνο, ό όποϊος μετανόησε καί βαπτίστηκε Χριστιανός.

Κατόπιν ἡ θαυματουργή ὄσια ἀφέθηκε ἐλεύθερη καί συνέχισε νά περιοδεύει στίς πόλεις, κηρύσσοντας τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Κάποτε τή συνέλαβε ὁ ἑπαρχος μιᾶς περιοχῆς, ὁ Ἄσκληπιός καί ζήτησε νά τή δικάσει. Ἄφοῦ λοιπόν ἔμαθε πώς ἐκείνη δίδασκε ὅτι τά εἰδῶλα εἶναι ψεύτικοι θεοί πού πλάστηκαν ἀπό τούς ἴδιους τούς ἀνθρώπους, ἀποφάσισε νά τήν τιμωρήσει. Γιάυτό ἔδωσε ἐντολή καί τήν πῆγαν σέ ἕναν τόπο ὅπου ἔστελναν κι ἄλλους κατάδικους. Ἐκεῖ ζοῦσε ἕνα ἄγριο, δηλητηριῶδες ἔρπετό τό ὁποῖο σκότωνε ὅποιον πλησίαζε τή φωλιά του. Ἄλλά, κατά παραχώρηση Θεοῦ, ἡ πιστή Παρασκευή πλησίασε τό θηρίο κι ἀφοῦ ἔκανε τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ πάνω του, ἐκεῖνο σκίστηκε στά δύο καί ψόφησε. Ὁ ἑπαρχος πίστεψε ἀμέσως πώς ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἄλλος ἀληθινός Θεός κι ἀφοῦ ζήτησε συγγνώμη ἀπό τήν Ἁγία, ἔγινε κι ἐκεῖνος Χριστιανός.

Υστερα ἡ μάρτυς ταξίδεψε καί
στήν Ἑλλάδα, στήν κοιλάδα τῶν
Τεμπῶν κι ἔκανε πολλά θαυμα-
στά μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
ἔτσι ὥστε πολλοί εἰδωλολάτρες νά γνωρί-
σουν τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Ὁμως, ὁ
εἰδωλολάτρης ἡγεμόνας Ταράσιος, πού διοι-
κοῦσε μία πόλη κοντά στή Θεσσαλονίκη, τή
συνέλαβε κι ἀφοῦ τή βασάνισε σκληρά, διέ-
ταξε νά τή δέσουν στό ἔδαφος καί νά τῆς βά-
λουν μία βαριά πέτρα στό στήθος γιά νά μή
μπορεῖ νά ἀναπνέει. Μετά ἀπό μέρες, τήν
ἔλυσε κι ἀφοῦ τήν ὀδήγησε στόν εἰδωλολα-
τρικό ναό, τήν πρόσταξε νά προσκυνήσει τά
ἀγάλματα τῶν θεῶν. Μά ἐκείνη ἔκανε τό ση-
μεῖο τοῦ Σταυροῦ καί τήν ἴδια στιγμή ἔγινε
σεισμός καί τά εἰδῶλα ἔπεσαν κι ἔγιναν συ-
ντρίμια.

Εξοργισμένος ὁ ἡγεμόνας, πρόσταξε ἀμέσως νά ἀποκεφαλίσουν τήν Ἁγία. Τότε ἡ Παρασκευή ζήτησε ἀπό τούς δήμιους νά τήν ἀφήσουν λίγο γιά νά προσευχηθεῖ. Ἔπειτα ὕψωσε τά χέρια της στόν οὐρανό καί εἶπε:

-Δέσποτα καί Κύριε τῆς ζωῆς μου, σ' εὐχαριστῶ πού μέ ἀξίωσες νά ὁμολογήσω γενναῖα τό ὄνομά Σου. Δέξου τή ψυχή μου καί βάλ' την στόν Παράδεισό Σου, μαζί μέ ὅλους τούς ἄλλους μάρτυρες. Χάρισε παρηγοριά καί δῶσε ὅτι ἐπιθυμοῦν οἱ πονεμένοι πού καταφεύγουν σέ Σένα, διά μέσου τοῦ ὀνόματός μου.

Τότε ἀκούστηκε οὐράνια φωνή πού εἶπε:

-Ἄς γίνει ὅ,τι ζήτησες δούλη τοῦ Θεοῦ.

Κατόπιν, ὁ δήμιος κατέβασε μέ δύναμη τό ξίφος καί ἡ ψυχή τῆς Ἁγίας πέταξε λευκή στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀργότερα, κάποιοι Χριστιανοί παρέλαβαν τό λείψανό της καί τό ἔθαψαν μέ τιμές. Ἀπό τότε, ἡ μάρτυς ἔχει πραγματοποιήσει πάρα πολλά θαύματα σέ ἀνάπηρους, δαιμονισμένους, καί σέ ὅσους καταφεύγουν μέ πίστη σ'αυτή. Θεωρεῖται μάλιστα, ἡ προστάτις τῶν ματιῶν καί ἡ Ἁγία τῶν τυφλῶν. Ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας παρθενομάρτυρος Παρασκευῆς τιμᾶται κάθε χρόνο στίς 26 Ἰουλίου.

